

Panna Maria jako průvodkyně na cestách

Na začátek občanského roku nám církev moudře staví před oči postavu Panny Marie. Matka Boží je nám dána za vzor a také za průvodkyni životem. Už mnohokrát jsme stáli za začátku roku s otázkou, co nám asi přinese...? A když už to pak na konci roku víme, možná si i zpětně řekneme: kdybych to jen věděl dopředu, určitě bych to nebo ono neudělal... Jak známo, některá rozhodnutí nejde vzít zpět. To ale neznamená, že je Bůh nedokáže zakomponovat do našeho života tak, aby byla nakonec k našemu prospěchu.

Ano, je dobré mít rádce a ještě lepší průvodce, který by nás třeba i dopředu varoval před chybnými kroky a rozhod-

nutími. A právě takovou průvodkyní nám může být Matka Boží. Ona přijí-

mala slovo Boží a ve svém srdci o něm uvažovala. Její rozhodování bylo v souladu s Boží vůlí, a proto to byla rozhodnutí správná, i když ne vždy lehká.

Opět stojíme na začátku roku, opět se budeme rozhodovat a na konci účtovat. Svěřme se tedy do mateřského vedení Marie, uvažujme v srdci o Božím slovu a rozhodujme se podle něho. Nemusí to být vždy cesta lehká, ale určitě bude správná a povede

správným směrem. A o to přece jde.

Přeji vám všem požehnaný nový rok.

sr. Bernarda

Setkávání pastorační rady jinak

Milí farníci, když naposledy v říjnu zasedala pastorační rada, avizoval jsem na ní, že uvažuji o změně formátu našeho setkávání. V této souvislosti děkuji za podněty a rozhovory na toto téma. K čemu jsem došel? Setkání pastorační rady již nebudou pravidelná, ale budou vycházet z konkrétních potřeb farnosti či podnětů radních či vaších. Jsem přesvědčen, že řada věcí se dá vyřešit formou e-mailového dotázání. Jsou to totiž věci organizační, ne pastorační. Vlastní setkání pak nebude mít ráz schůzování, ale mělo by být opravdu setkáním, a to v první řadě setkáním s Pánem. Proto je mým přáním zahájit jej např. společnou adorací v kostele s prosbou o dary Ducha a s modlitbou Korunky k Božímu milo-

srdenství, nebo modlitbou sv. růžence nebo za určitých okolností mší svatou. V následném jednání není třeba probírat všechny akce jednu po druhé, ani není třeba řešit všechny akce (např. programy pro školy) se všemi. Mnohé je skutečně možné vyřešit s těmi, kterých se konkrétní akce týká. Jako vhodné se mi naopak zdá probrat jedno konkrétní téma (některé např. dlouhodobě trápí nekonceptnost farních akademií, tématem posledních zasedání byla lepší příprava vedoucích chaloupek...). Možné bude i „obyčejné“ posezení a sdílení u kávy. Celé setkání by pak nemělo trvat déle jak dvě hodiny. Prosím o modlitbu o vedení Duchem svatým pro mne i členy rady.

P. Jiří Korda

Přesun všech muzikantů na kůr

Milí farníci, rozhodl jsem o přesunu kapely při mši svaté upravené pro děti a všech hudebních produkcí včetně koncertů z presbytáře, nebo prostoru před oltářem, na kůr. Chci zdůraznit, že mé rozhodnutí není kritikou práce a nasazení kapely ani dalších muzikantů. V případě Boženy Šárkové a jí vedené kapely si zvláště cením zapojení dětí a mládeže. Pojdme to ale ještě vylepšit! Ve svatostánku je sám Kristus. I v našem kostele byl svatostánek umístěn tak, že k němu směřují oči všech příchozích. Mše svatá není jen hostinou, připomínkou sederové večeře, během které Kristus ustanovil Eucharistii, ale i zpřítomněním kalvárské oběti, kterou se toto ustanovení dovrši-

lo. V centru je sám Kristus, Beránek za nás z lásky obětovaný, který na sebe vzal všechny naše hříchy. Máme mu být za co vděční. Je to sám Boží Syn, o kterém současně platí, že přijde vládnout národům (srov. Zj). Někteří jste salesiánští spolupracovníci. Don Bosco hrál s kluky fotbal a dělal x věcí, za které byl odsuzován, kterých si ale dnes velmi vážíme. Ale ve věcech modlitby, liturgie, svátostí nevěřím, že by dnes sdílel tak často tradovaný postoj, že Pán Ježíš je rád, že jsme za ním přišli, a tak mu některé věci nevadí. Viz jeho sny, které jasně ukazují na jeho velkou úctu k Eucharistii... Nic nám nebrání slavit a klanět se tak, jak se má. A máme tomu učit i děti i lidi,

kteří do kostela běžně nechodí. Nebojím se, že bychom je tím odradili. Jistě dokážeme dobře vysvětlit změnu a cenu ztráty toho, že nebude na muzikanty vidět. Naším cílem není někoho v kostele udržet za každou cenu, ale vést ho k hlubšímu vztahu k Pánu. Pro muzikanty je v kostele zvláště kůr. Od nynějška si přeji, aby s výjimkou zpěváků

žalmu od ambonu byl využíván pouze on. A to nově ve všech případech, včetně případných koncertů. Děkuji všem našim muzikantům a zpěvákům, kéž vše naše konání směřuje k větší slávě Boží a k spáse nesmrtelných duší!

P. Jiří Korda

Bílou Prahou k mariánskému sloupu

Díky koronavirovým omezením jsme i letos uskutečnili místo adventní duchovní obnovy pouť k mariánskému sloupu na Staroměstském náměstí.

V sobotu 4. prosince jsme začali v sedm ráno u nás na Lhotce mší svatou s rovátními zpěvy. Během ní začalo vydatně sněžit. Po osmé hodině jsme vyrazili, nejdříve jsme se zastavili u kapličky sv. Petra a Pavla, která stojí pár desítek metrů od kostela

na bývalé lhotecké návsi. Pak jsme došli, někteří i občas po nové vrstvě sněhu jeli ležmo, ke kapličce svatého

Bartoloměje v Hodkovičkách u Černého koně.

Po krátkém zastavení a zpěvu bavorských litaní jsme nasedli na tramvaj č. 17 a pokračovali na Staroměstskou. Odtud už to byl k mariánskému sloupu jen kousek cesty.

Společně jsme se tam pomodlili svatý růženec.

P. Jiří Korda

U kapličky sv. Bartoloměje

KRÁTCE

- **Svátost křtu** přijali Karolína Marie L., Sofie Zdeňka K. a Rudolf H.

STAV ÚČTU K PROJEKTU CENTRUM LHOTKA sledujte na <https://centrumlhotka.cz>. V listopadu 2021 se na všech účtech na stavbu vybralo 75 127 Kč. Všem dárcům děkujeme.

Farní ples zrušen

Milí farníci, přinášíme tentokrát méně radostnou zprávu k farnímu plesu, který se měl uskutečnit v sobotu 22. ledna 2022. Bohužel současná epidemická situace je velmi nepříznivá a na jejím základě nezbyvá, než farní ples v letošním roce opět zrušit. V současné době se plesů a jiných spolkových akcí může zúčastnit maximálně 100 osob, pravděpodobnost, že v lednu bude situace podobná, je velká. Podobné je to s povinností nosit roušky ve všech vnitřních prostorách, což je zvládnutelné při bohoslužbě, v divadle, na koncertě či v MHD. Na plese však takovéto omezení jde zcela proti jeho charakte-

ru. Na plesy prostě není vhodná doba. Moc nás to mrzí, ještě na začátku listopadu jsme takový vývoj situace nečekali a s organizací plesu jsme s manželkou počítali i se na něj velmi těšili. Nicméně i v této situaci hlavu nevěšíme a doufáme, že náš žlutý ples v budoucnu jistě uskutečníme.

Milé dámy, pokud jste si tedy již pořídily žluté šaty, pánové žluté kravaty či motýlky, pečlivě je uschovejte. Pevně věříme, že žlutý ples v brzké budoucnosti uskutečníme, a to za situace, kdy si ho budeme moci všichni užít opravdu naplno.

Petr a Lenka Pollákoví

Novoroční inspirace: „Ježíš je v tom s námi“ – – jak žít z vánočního tajemství po celý rok?

Vánoce brzy skončí a stojíme na prahu nového roku. Většina z nás má za sebou to klasické období plné návštěv, setkání, zpěvu koled a břicho zas o pár centimetrů širší (aspoň v mém případě určitě). Jaký je ale jeho skutečný smysl, o co vlastně během Vánoc jde?

Laskavý čtenář mi dá jistě za pravdu, když řeknu, že význam a osobní prožívání Vánoc se mění s věkem. Co je ale neměnné, je vánoční tajemství. Pochopitelně nemyslím žádnou patetickou pohádku ani (obzvláště v marketingu) často skloňované „kouzlo Vánoc“! Myslíím tím duchovní význam, na který tak často v ubíjející šedi každodennosti zapomínáme. V čem spočívá?

O Vánocích si připomínáme narození Ježíše z Nazareta. Patrně nikdy nezjistíme, kdy přesně k této události došlo. Nicméně to, že se Ježíš narodil, víme jistě. Co to pro křesťany zname-

ná? Naše víra stojí na dvou základních tajemstvích: 1) Bůh je jeden ve třech Osobách, 2) Ježíš Kristus je pravý Bůh a pravý člověk. Právě druhou zmíněnou pravdu vnímám jako ústřední bod Vánoc. Připomínáme si konkrétní okamžik, kdy nazaretská dívka jménem Maria porodí svého prvního a jediného syna. Devět měsíců od návštěvy Archanděla Gabriela spatří světlo světa člověk Ježíš, který je v jediné osobě zároveň Synem věčného Otce. Jaká to podivuhodná chvíle! Bůh se stává člověkem... O čem to svědčí? Náš Bůh není daleký, je blízký. Usilovně hledá

trpícího člověka a neváhá jít mu v ústřety. Náš Bůh není jednou z olympských karikatur hašteřivého lidství, jak o nich čteme v řeckých mýtech. Bůh křesťanů je dokonale svobodný, láskyplný a ke svému tvorbu se namísto pohrdání a fatalistických hříček něžně sklání. Chce se stát člověkem, aby člověka mohl znovu přitáhnout k sobě.

Starý církevní spisovatel Irenej z Lyonu (+202) to vyjádřil následující formulí: „Ve své nesmírné lásce se stal tím, čím jsme my, aby z nás učinil to, co je on sám.“ Podobně říká i Řehoř Naziánský (+389): „Vždyť co není přijato [Božím Synem], není spaseno, na druhou stranu to, co bylo spojeno s Bohem, bude spaseno.“ Tito dva velikáni ukazují, že Ježíš na sebe bere celé naše lidství, aby nás mohl znovu spojit s Bohem. Vánoce jsou tedy svátkem Ježíšova pravého lidství. Nepřichází jako nějaký superhrdina. Je normální malý kluk, jeho maminka mu vyměňuje pleny, kojí ho, něžně jej drží v náručí. Když pláče, bdí u něj tak jako všechny ostatní maminky. Když povyroste, učí se chodit, mluvit, zažívá radost i smutek. Jako dospělý muž pracuje, určitě má na ruce mozoly. Musí jíst, spát. Když nadejde čas určený Otcem, začne hlásat Boží království, po-

volá apoštoly, léčí, pomáhá, ale i provokuje elity své doby. Věrnost vlastnímu poslání ho přivede až na popraviště, kde vše zcela vydá do Otcových rukou. Jemu už nezbývá vůbec nic, ani vlastní život. Nad smrtí však zvítězí a zakládá církev, která zázračně trvá až do dnešních dnů, a předá jí dar svátostí, které nás posilují na cestě k Bohu. To je ve zkratce drama, které se před Miminkem, jehož narozeniny jsme oslavili, rozprostře.

Co si z toho můžeme odnést? „Ježíš je v tom s námi“ – jako člověk prožil vše, co prožíváme my. Radost, smutek, žal, únavu, bolest, stres, úzkost a dokonce smrt. My ale věříme, že právě proto všechnu naši člověčinu vykoupil a znovu pozvedl k Bohu. Když tedy úpíme v těžkostech každodenního života, můžeme se opřít o pevnou víru, že Pán Ježíš nám dokona-

le rozumí, protože prožil totéž. O tom je tajemství Vánoc – on se stal tím, čím jsme my, abychom se my mohli stát tím, kým je on – Božími syny a Božími dcerami, kteří mohou svého Boha skutečně oslovit „Otče“. A tak si nesme v srdci po celý rok, ba po celý život, radostnou důvěru, která vychází z vánočního tajemství: „Ježíš – pravý Bůh a pravý člověk – je v tom s námi.“

Ondřej Kríž, bohoslovec

Ivana Bernardová – Jak vést děti k víře (1. část)

S laskavým svolením autorky přetiskujeme z farních listů hostivařské farnosti. Autorka PhDr. Ivana Bernardová je psycholožkou Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny v Praze (<https://www.kppp.cz>).

Po cyklu přednášek na jaře 2021, kdy většina z nich probíhala online, jsem byla požádána, abych poslední téma – o křesťanské výchově v rodinách – uveřejnila na pokračování ve farních listech. Budu psát nejen o křesťanské výchově, ale budu uvádět i poznatky z vývojové psychologie. V této první části jde o děti od narození do jednoho roku. Text vychází z obecně platných psychologických zásad, ale také z vlastních zkušeností matky čtyř dětí a babičky jednadvaceti vnoučat a zároveň i ze zkušeností katechetky. Tato první část je trochu obecnější, další budou praktičtější.

Vývojové úkoly – základní kameny pro další rozvoj dítěte

Jedna z psychologických teorií říká, že dítě v každém věku má před sebou nějaký vývojový úkol: který má nějakou svou charakteristiku. Úkol by měl být splněn v té době, ke které mu byl dán. V té době má dítě všechny podmínky k tomu, aby ho splnilo správně. Je obklopeno prostředím, které mu to umožňuje, a to jak ze strany biologického vývoje, tak ze strany společnosti, která na něj tyto požadavky přirozeně klade. Podmínky jsou tedy optimální a po splnění úkolu postupuje dítě do dalšího věkového období. Není to však úkol

„jednorázový“, ale prostupuje dalším vývojovým obdobím, vlastně až do smrti. Soustavně se rozvíjí, obnovuje a proměňuje, pokud je jeho základ položen dobře. O jaké úkoly jde? Která jsou ona vývojová období? Odpovědi najdeme v následujícím přehledu:

Období	Vývojový úkol
1. kojeneček (0–1 rok)	vybudování základní důvěry,
2. batole (1–3 roky)	vybudování základů vůle,
3. předškolák (3–6 let)	vybudování základů svědomí,
4. mladší školák (6–11 let)	základy zdravého sebevědomí,
5. adolescent (11–20 let)	vytvoření identity,
6. mladá dospělost (20–30 let)	nalezení a přijetí sebe sama,
7. dospělost (30–60 let)	nalezení a vybudování intimity s životním partnerem,
8. stáří (60+ let)	generativita – „milovat a pracovat“, předávat vše dobré další generaci,
	integrita, celistvost – vnímání smysluplnosti vlastního života, smíření.

Co se stane, když se úkol nesplní v daném stádiu, když podmínky pro jeho splnění nejsou dobré? Dítě ve svém vývoji sice postupuje dál, ale s břemenem. Asi tak, jako kdyby neslo na zádech batůžek s kamenem, který symbolizuje různá zranění z nesplněného úkolu v určitém stupni vývoje. Nejde se mu lehce, nese s sebou zranění, se

kterým se mu může, ale také nemusí podařit vyrovnávat – další úkol nesplní – další kámen. S takovou situací se setkáváme například u dětí, které žijí celý život v dětském domově nebo v nefunkční rodině. Jsou špatnými životními zkušenostmi a zážitky tak „zatíženy“, že v podstatě nejsou připraveny do života. Víceméně proto, že neměly dobré podmínky k tomu, aby splnily všechny vývojové úkoly, které v dětství měly splnit, takže jsou pokřiveny na startu do dospělosti.

Na všech vývojových úkolech je dobře vidět, jak Bůh ve své moudrosti vkládá tato období do života člověka a vytváří mu tím všechny podmínky nutné k tomu, aby mohl člověk na konci svého života dojít až k němu.

Kojenecké období – základ pro citové vztahy a vnímání Boží lásky

Pro vývojové stádium nejranějšího dětství je typická závislost na mamince. Prvním úkolem tedy je vytvořit si pocit, prožitek základní důvěry – ve svět, v život, v sebe samé. Mohli bychom to také nazvat „prvotní optimismus“: všechno je na světě dobré, dobré je to, že jsem se narodil do této rodiny, všichni mě tady mají rádi, mohu bez starostí přijímat všechno, co mi dávají, protože mi dávají dobré věci. V dítěti se vytváří tzv. receptivita (vnímavost), kdy do svého života vstřebává vše to dobré, co k němu přichází. Jenom přijímá. Vztáhneme-li to na křesťanský život: to, co se naučí v prvním roce svého života, je primárním základem jeho budoucího vztahu k Bohu.

Když se naučí vnímat své rodiče, že ho milují takového, jaký je, a že ho nikdy neopustí, tak se snáz naučí vnímat Boha jako dobrého otce. I když se mu

přihodí špatné věci (to se děje i miminku). Takže už na samém začátku dává maminka svému dítěti všemi svými projevy zprostředkovaně najevo Boží lásku.

Ke konci prvního roku života má dítě vytvořený základ pro citové vztahy, který ho potom provází dalším životem. Obrazně můžeme říci, že má vytvořenu „citovou studánku“. Čím více lásky dáváme, tím hlubší studánka. Studánka se celý život doplňuje: v prvním roce se hloubí – v dalších letech pak dolévá. Někdo má studánku vyhloubenu mělkou a brzy mu vyschne, někdo ji má hlubokou a může z ní čerpat hodně dlouho. Příklad: vnouček, kterému je rok a čtvrt, pokaždé když se mu něco přihodí, hledá útěchu u své matky. Ta je pro něho zdrojem štěstí. (Kéž bychom toto dovedli také my vždy hledat u Boha.)

I kojenci mají své místo v rodinné modlitbě

Pro křesťanskou rodinu je typické, že se všichni večer společně pomodlí. Je to klidné ukončení dne, kdy děkujeme za vše dobré, co jsme v tomto dni dostali, a prosíme o ochranu pro sebe a pro své blízké. Dítě v postýlce ještě slovům nerozumí, ale vnímá pozitivní atmosféru, zklidnění, pokoj. Ohledně kojenců v kostele: převážně leží v kočárku, nikde nepobíhají, maximálně se rozpláčou. Pokud tyto jeho projevy překročí únosnou míru, záleží na citlivosti maminky a dané situaci, v respektu vůči ostatním je vhodné vyjít z kostela a miminko uklidnit.

V příštím čísle se můžete těšit na pokračování, tentokrát zaměřené na batolecí věk.

Čeho se nebát v pracovním právu?

V neděli 10. října 2021 se v našem kostele uskutečnila přednáška v rámci cyklu farní akademie. Náš farník JUDr. Jiří Gorčík, který jako advokát má specializaci zejména na pracovní právo, měl připravenou prezentaci na téma „Pracovní právo pro každého aneb na co si dát pozor a čeho se nebát“. I přes epidemii koronaviru byla účast v nedělním odpoledni vysoká.

Přednáška se nesla v neformálním duchu a účastníci se v žádném případě nebáli a měli během přednášky zvědavé a podnětné dotazy k problematice pracovněprávních vztahů. Probraly se možnosti obrany proti diskriminaci při pracovních pohovorech, se kterými se stále setkáváme, jako například nevhodné dotazy na svatbu, na hlídání dětí či upřednostňování uchazečů ze zakázaných důvodů.

Dále se Jiří dotkl uzavírání pracovních smluv a nejčastějších chyb, kterých se při tom zejména zaměstnavatelé dopouštějí. Zajímavá diskuse se rozvinula kolem dodržování pracovní doby, placení mezd a s tím související možné diskriminace v odměňování a ve mzdách. Zde vzbudil veselí případ, kterým se zabýval i Nejvyšší soud, zda je náročnější práce s telátkou, či dospělými býčky.

Protože se každý z nás určitě setkal

i s přesčasy, také toto téma bylo dlouze probíráno a vedla se o něm zajímavá diskuse. Zaujala i problematika tzv. konkurenční doložky a jejího využití ze strany zaměstnanců a zaměstnavatelů nebo možnosti kontrol u zaměstnavatelů ze strany inspektorátu práce.

Na závěr se také mj. řešila oblast ukončování pracovněprávních vztahů, kde často emoce převládají nad klidným úsudkem. Ačkoliv zaměstnanci jsou obecně bráni jako slabší strana, není možné se na to vždy spoléhat, i zaměstnavatelé mohou být při případných soudních sporech o platnost ukončení pracovního poměru úspěšní.

Celé odpoledne se neslo v otevřené atmosféře plné dotazů a podnětů do každodenního života, ať už pro zaměstnance, ale i pro zaměstnavatele a přednáška byla srozumitelná s doprovodem podnětné a občas i zábavné prezentace. **(red.)**

Adventní putování k mariánskému sloupu – viz násl. strana

Adventní putování – čekání na Pána

Je 7 hodin ráno – první sobota adventní – v šeru kostela je nasvětlený obětní stůl a oltář se sochou Panny Marie. Zpěvníčky rorátních písní leží na lavicích kostela Panny Marie Královny míru. „Jiříkovo vidění“ na kůru zahajuje mši sv. písní „Ejhle, Hospodin přijde“.

Po mši svaté vycházíme do reality „vánočního sněžení“. První zastavení u kapličky sv. Petra a Pavla ve Lhotce, druhé u kapličky sv. Bartoloměje v Hodkovičkách, třetí u sloupu Panny Marie na Staroměstském náměstí. Modlitba, litanie, sv. růženec.

Mysl se povznáší vzhůru, nohy na cestě kloužou po zasněžené dlažbě, oči vidí vše ozdobené čerstvými vločkami. Rozléhající se hluk návštěvníků adventních trhů, kteří nostalgicky obcházejí uzavřené stánky prodejců.

Pokřik dětí a rodičů, kteří míjejí skupinku modlících se u mariánského sloupu – samé protiklady!

A sv. Otec František na Lesbu říká – tam i jinde jsou běženci! „Ježíši, přijď!“ „Boží království je již mezi vámi.“

Silentium!

Hanka Hanáková

Sestry karmelitky nás zdraví z Drast

Chvála Kristu! Zdravíme vás z Drast a máme prosbu. Právě jsme zahájily veřejnou sbírku na náš projekt na webu Donio (probíhá od 19. 11. 2021 do 19. 1. 2022)

<https://www.donio.cz/DuchovniCentrumDrasty>.
Prosím, pokud můžete, pomozte nám s rozšířením povědomí o ní. Děkuje za jakoukoliv podporu a přeje pokojné dny.

Sestry karmelitky

Proměna zchátralého statku v centrum života. Drasty u Prahy

Prabhu A. se loučí

Od roku 2012 naše farnost podporuje indického chlapce Prabhu A., nar. 2002, při studiu od 7. do 12. ročníku základní školy a od roku 2018 při studiu tříletého oboru Bachelor of Business Administration (BBA). Přetiskujeme jeho dopis z července 2021.

Prabhu v r. 2013

Drazí, předpokládám, že u vás máte jaro. Tady začíná po zimě nové období. Mám z vás radost a přeji vám krásný čas. Doufám, že jste dobře prožili minulé období a mohli užívat vaše životní prostředí a oslavit svátky. Jak se u vás máte? My jsme oslavili všechny svátky. Nyní máme léto. Je strašné a velmi trpíme veškerým nepohodlím. Je mimořádně teplo s vysokými teplotami a suchem.

V červnu začíná nový monzun, doufám, že nám přinese dostatek dešťů.

Věřím, že nejste zklamáni mými výsledky ze zkoušek. Připravuji se na závěrečné písemné zkoušky v pátém semestru Obchodní školy (Business Administration). Čekají mě také opravy zkoušek z předmětů, v nichž jsem ne-

uspěl v minulém semestru. Výsledky přijdou dodatečně. Tvrdě pracuji a dělám, co umím, abych úspěšně prošel závěrečnými zkouškami, prosím, přejte mi úspěch. Opravdu vám děkuji za všechnu vaši laskavost a podporu, abych mohl pokračovat ve vzdělání.

Čeká nás letní camp v Chaitanya, počítám s účastí a těším se na kempovou činnost. Přeji vám hojnost požehnání. Velice zdravím.

Se spoustou lásky, váš milující

Prabhu A.

Ráda s vámi sdílím potěšení, že se našemu studentovi již podařilo studium dokončit, zařadí se do společnosti a zajistí si dobrou práci.

Věnceslava Svobodová

Prabhu v r. 2021

VÝZVA REDAKCE VĚSTNÍKU FARNÍKŮM

Děkujeme přispěvatelům a těšíme se, že se zapojí i další. Příspěvky o rozsahu maximálně 2 500 znaků vč. mezer pošlejte na adresy uvedené v tiráži nebo předávejte osobně v sakristii. Pokud je máte, oživte také fotografiemi z události. **(red.)**

Tříkrálová sbírka 2022

Na začátku roku opět proběhne v celé republice tradiční sbírka, kterou organizuje Charita k podpoře svých lokálních, celostátních i zahraničních aktivit. Jak bude sbírka nakonec probíhat, závisí na aktuální epidemiologické situaci. Tříkrálovou sbírku v naší farnosti letos nově zaštití Charita Chodov.

Výtěžek Tříkrálové sbírky je rozdělován dle následujícího klíče: Arcidiecézní charita Praha využije 15 % získaných finančních prostředků k výstavbě Komunitního centra sv. Anežky v Praze a podpoře nového Komunitního centra sv. Zdislavy v Kolíně. 10 % ze získaných prostředků půjde na zahraniční projekty Arcidiecézní charity Praha, konkrétně na pomoc rodinám, seniorům a dětem v Bělorusku a Uzbekistánu. 5 % z vybrané částky bude použito k podpoře celostátních charitativních projektů. 5 % jde na režijní náklady sbírky, tedy ve prospěch Charity ČR.

65 % z vybrané částky se vrací zpět k subjektu, který sbírku organizuje v dané lokalitě.

V letošním roce tedy k nám na Farní charitu Praha – Chodov. Naše Charita potřebuje koupit nová auta pro terénní sociální služby. Máme k tomuto účelu podanou žádost o podporu z evropských fondů, které na nákup vozů pro terénní sociální služby přispívají částkou do 95 % z ceny vozu. Výtěžek Tříkrálové sbírky 2022 přidáme k postní sbírce 2021 a celou částku použijeme na spolufinancování nákupu potřebných aut.

Předpokládáme, že příspěvek do sbírky bude možné třemi způsoby. Doufáme,

že mezi 1. a 16. lednem 2022 bude možné přispět koledníkům do zapečetěných kasiček. Byli bychom rádi, kdyby koledníci mohli koledovat alespoň v omezené míře u kostelů, pokud to nepůjde obvyklým způsobem. Po Praze by také měly být rozmístěny stacionární kasičky. Seznam míst, kde budou tyto kasičky umístěny, najdete na webových stránkách a facebooku jednotlivých charit a Tříkrálové sbírky.

Dále můžete finanční prostředky poslat pomocí online koledy. Ta bude probíhat od 1. ledna do 30. dubna 2022. Finanční prostředky je možné posílat na číslo účtu 66008822/0800, pokud chcete podpořit přímo naši Charitu, napište variabilní sym-

bol 777910016. Platbu můžete poslat i přes webový formulář a z nabídky si vybrat Charitu, kterou chcete podpořit. Poslední možností je načíst QR kód, který najdete přímo vedle tohoto článku, na našich webových stránkách nebo facebooku a na plakátech, které jsou k dispozici v kostele.

Byli bychom vám velmi vděční, kdybyste připravené plakáty rozesli po domech v okolí vašeho bydliště. Za veškerou pomoc, podporu a dary vám velice děkujeme.

Přeji vám požehnaný rok 2022.

Eva Černá

QR Platba

PLÁNUJEME V ROCE MMXXII

2. 1.–7. 1. – Tříkrálová sbírka ve farnosti – pod záštitou Charity Chodov;
16. 1. – mše sv. upravená pro děti;
19. 1. – ekumenická bohoslužba v 18.00, ČCE Písková;
10. 6. – Noc kostelů.
-

Chvála rutiny

Kéž bych se k Bohu mohl vznášet silou dobré nálady a sem tam si spontánně zaletět do mystična! Jenže ani duchovní život nesmí volně plachtit, i on je gravitací strháván na útesy skutečnosti, i s ním je spojena dřina. Vztah ke Stvořiteli bývá vystaven proměnám počasí a ročních dob. Někdy je v duši zima, jindy jaro. Jednou jasno, pak zas krupobití. Těm vnějším věcem nelze poručit. Nelze ovlivnit – nebo ne zcela, zda se budu koupat v Boží blízkosti, anebo zápasit o holou víru; zda se mi Bůh bude sdílet, abych ho chtěl, anebo skrývat, abych ho hledal. Potřebuji obojí. Paprsky slunce i poryvy větru. Nic z toho však nemám ve své moci.

To, co ve své moci mám, je rutina mých všedních dní. Přestávám planě snít a začínám duchovně žít, jakmile si na Pána pravidelně nacházím dostatečně dlouhý čas. Můj vnitřní život není utkáno z mimořádných zážitků – do těch se snadno ukrade sebeláska –, ale z prožitkuprostých úkonů pěstovaných v denním a týdenním rytmu.

Štěpán Smolen: Pomínuté chvály. Cesta 2021.

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru, Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4 – Lhotka, web: <https://lhoteckafarnost.cz>.

Kontakty: lhotecka.farnost@seznam.cz;

farář P. Jiří Korda, e-mail: jmkorda@seznam.cz, telefon: 725 797 561.

Centrum Lhotka: <https://centrumlhotka.cz>; fundraiser Jakub Hradec, e-mail: fundraiser@centrumlhotka.cz, telefon: 604 234 969.

Bankovní spojení pro finanční dary:

1. běžný provoz farnosti č. účtu 74 32 63 29 / 0800; Specifický symbol 500

2. rozšíření kostela a výstavba Centra Lhotka č. účtu 53 23 72 03 39 / 0800; Specifický symbol 100 – při platbě ze zahraničí kód IBAN: CZ08 0800 0000 0053 2372 0339 a kód BIC: GIBACZPX

Redakce Věstníku: Jana Šilhavá, sr. Bernarda Lacinová, P. Jiří Korda.

Sazba: Jan Šilhavý. **Tisk:** Jan Macek, Jablonec n. Nisou, www.tiskem.cz.

Příspěvky do Věstníku posílejte na farnivestnik@gmail.com nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit a jazykově upravovat. Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Číslo vychází 24. 12. 2021.

Uzávěrka příštího čísla je **5. ledna 2022**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.